

Vain merinainen voi tietää...

NAISET VENEILEVÄT ENTISTÄ ENEMMÄN ITSENÄISESTI. TUTKIJOIDEN TAANNOINEN ENNUSTE ON KAYNYT TOTEEN.

Naispurjehtijat – Sailing Ladies ry (NaPS) kasvaa kiihtyvämmin kuin muut veneilyseurat. Yhdistykseen kuuluu lähes 450 naista. Vuonna 2013 hyväksyttiin 45, seuraavana vuonna 92 ja 2015 vuonna 106 uutta henkilöä jäseneksi. Sama tahti jatkui myös 2016, jolloin uusia jäseniä hyväksyttiin 105 henkilöä.

– On ilahduttavaa havaita, kuinka monessa perheessä juuri mies tukee ja kannustaa naista liittymään ja osallistumaan naispurjehtijoiden toimintaan, toteaa kommodori Reija Kaira.

Naisten kokoontuminen omaksi veneilyporukakseen ei kilpallekaan miesten kanssa, vaikka yhdistyksen nimi voisi antaa niin ymmärtää. Miehiä on mukana seuran kannatusjäsenenä.

– Mies- ja sekaporukoissa on muka-

vaa, mutta haluamme tarjota vaihtoehdon naismiehistöille, Kaira sanoo.

Jos NaPS:n veneilijä haluaa apua veneilyn aloittamisessa, hän voi pyytää sitä kokeneemmilta jäsentovereiltaan. Sama koskee kaikkia jäseniä: yksi osaa huoltaa venettä, toinen navigoida ja kolmas säätää purjeita. Jäsenet auttavat toisiaan seuran sisällä.

– Veneilyssä niin kuin muussakaan toiminnassa ei ole naisten tehtäviä ja miesten tehtäviä. Vesistö ja sen luonto kuuluvat yhtä lailla miesten ja naisten nautittavaksi. Jokainen päivä merellä on elämys sukupuolesta riippumatta, Kaira korostaa.

– Jäsenemme hakevat naispurjehdukselta mahdollisuutta päästä merelle samanhenkisten ja mukavien naisten kanssa, Kaira korostaa.

– Nainen haluaa oppia lisää, hän hakee itselleen koulutusta ja vertais-

Naispurjehtijat ry:n puheenjohtaja Reija Kaira pitää naisten itsenäistä veneilyä itsestään selvyytenä.

taan. Jäsenistöössämme on osaamista aloittelevasta veneilijästä koko ikänsä purjehtineisiin naisiin.

MONINAISUUS JA YHTEISÖLLISYYS

Naisveneilijöitä kuunnellessa puheenvuoroissa toistuukin yhteisöllisyyden merkitys. Yhteisö koostuu kuitenkin keskenään erilaisista yksilöistä.

Naisveneilyn kasvu aavistettiin "tulevaisuuden veneilijätyypinä" alan palveluita arvaillessa Visio 2025 -raportissa (2009). Kuuden miestutkijan talouskartoituksessa Nella-tyyppiä nimetty yleistys ei tietenkään vastaa ketään todellista yksilöä. Ei niin tee Insinööri-Pasikaan.

NaPS:n ikähaitari ulottuu 18 ikävuodesta 77-vuotiaaseen veneilijään. Osa omistaa veneen ja toiset eivät. Kotisatamaa tai saarutukikohtia seuralla ei ole, mutta tässäkin korostuu

jäsenistön monimuotoisuus. Veneen-omistajat kuuluvat toiseen seuraan venepaikan takia, vuokraavat sellaisen kotikunnalta tai käyttävät mökkirantaansa. Veneettömät seilaavat kaverin paatissa tai vuokraveneellä. Muuttamat pursiseuralaiset myös moottoriveneilevät.

Yhteistä Kairan mukaan on tarve päästä vesille ja osallistua veneen hallintaan eri tilanteissa: purjeiden käsittelyssä, navigoinnissa, ohjaamisessa ja rantautumisessa.

– Kaikkiin näihin taitoihin tarjoamme koulutusta, kommodori sanoo.

Toiminnan keskiöön sijoittuvat porukalla tehtävät veneilymatkat kotoisiin kohteisiin sekä säännöllisesti Välimerelle. Kiinnostus matkaveneilyyn onkin merkittävä yhdistävä tekijä, kertoo NaPS:n varakommodori aiemmin kolme vuotta toiminut, veneilyseurojen etujärjestössä Suomen Purjehdus- ja Veneily ry:ssä toimiva Mirja Rosenberg.

– NaPS on ainutlaatuinen ja koko Suomen kattava seura. Perinteisten naistoimikuntien rooli seuroissa ei ole tarjonnut vastaavaa tarjontaa nykyajan hengessä, Rosenberg vertaa.

Kommodori Kaira löytää joitakin ”Nella”-tyypin kaltaisia yhteispiirteitä naisveneilijöistä:

– Hän on vastuullinen ja valvetunut, huomioi toiset veneilijät sekä

kiinnostuu ekologisestikin Itämeren ja vesistöjen tilasta, ja kantaa siitä myös huolta. Haluamme kaikki haastaa itsemme.

Naispurjehtijoiden motto rohkaisee uusia nelloja: ”Naisten väylä vesille.”

KALASTUSTA RANNIKOLLA, VENEILYÄ MAAILMALLA

Raisiossa asuva maa- ja metsätaloustieteiden maisteri Merja Holma oppi rakastamaan merta moottoriveneilevältä mieheltään. Pian pariskunta hankki H-35-purren ja tukikohtaksi saarimökin Nauvon vesiltä perheveneilyä varten. Holma jäi kuitenkin leskeksi vuonna 2004.

– Perheveneilyyn tuli yllättäen ja valmistautumatta aivan eri luonne, kun jäin yksin vastaamaan kaikesta silloin 15-vuotiaan poikani kanssa, Holma kertoo.

– Jos en olisi jäänyt leskeksi, jatkuisi sama purjehdusmuoto varmasti edelleen. Naisystävät olivat siinä vaiheessa suurena tukena.

Hän ei kuitenkaan halunnut luopua veneilystä siihen kasvaneen poikansa ja oman veneilyrakkautensa vuoksi.

– Alku oli haasteellista, olihan puolisoni hoitanut monet käytännön asiat veneen huolloissa. Onneksi olin purjehdusten aikana tehnyt muutakin kuin ruokaa ja oppinut navigaatiotaidot käytännössä. En myöskään luopu-

Veneiljä Merja Holma nauttii vesilläolosta sekä omineen että Naispurjehtijoiden porukan kanssa.

nut kalastusharrastuksestani.

Holma on purjehtinut eri puolilla maailmaa: Tanskassa, Tahitilla, Kroatiaassa, Kreikassa, Turkissa ja Karibiassa. Hänen nykyisellä miesystävällään oli moottorivene. Holma teki kumppanitausta purjehtijan, NaPS:n kanssa naisporukassa seilaaminen on yhtä tärkeää.

– Naisten kesken veneessä on erilainen fiilis ja dynamiikka. Kaikki tekee vuorollaan kaikkea. NaPS helpottaa varmasti monen naisen veneilyharrastuksen aloitusta. Haluan rohkaista muitakin naisia siihen. Kyllä nainen omineenkin pystyy, Holma sanoo iloisesti nauraen.

Naispurjehtijat ry on koonnut kotimaisiin ja ulkomaille tehtäviin veneilymatkoihin paljon väkeä.

Miesveneilijän näkökulma

Naisveneilijät irtisanoutuvat kaikesta rakkaan harrastuksensa sukupuolittuneisuudesta. He pitävät tärkeänä, että vanhakantaiset roolimallit eivät vaikuta heidän toimintaansa.

Se näkyy myös käytännössä: iso osa Naispurjehtijat ry:n jäsenistä veneilee myös miesten kanssa yhtä lailla vesilläolosta nautiskellen – avoimuutta edistäen ja nurkkakuntaisuutta välttäen. He eivät vertaa itseään miehiin, vaan vapautuvat arjen rutiineista milloin miesten kanssa, milloin naisporukassa veneillen.

Tätä itsestäänselvyyttä ei vielääkään sellaisena pidetä. Jokseenkin taitamattomana veneilijänä olen huomannut, että joillakin miehillä on tarve veneillessään niin kuin autoillessaan päteä osaamisellaan ja hoitaa kaikki asiat. He tietävät mielestään kaiken ja muut ovat kyvyttömiä.

Se estää oppimisen ja kehittymisen mahdollisuuden kaltaiseltani ikuisiksi kansipojaksi tuomitulta veneilijältä. NaPS:n naiset eivät tällaisista valita, mutta he ovatkin pääosin itsenäisiä veneilijöitä, jotka oppivat toisiltaan. Kaipaisin vastaavaa asennetta miesveneilyyn.

Muka miehekkäänä pidetty päämääröinti kuitenkin enemmän huvittaa kuin harmittaa tämän kirjoittajaa. Jos toinen mies veneessä haluaa hoitaa kaiken, jääpä siinä aikaa nauttia merestä.

i Lisätietoja

NAISPURJEHTIJAT RY:
www.naispurjehtijat.fi, info@naispurjehtijat.fi, @sailingladiesFI
 TULEVAISUUDEN VENEILIJÄTYYPIT (2009):
www.finnboat.fi/linked/fi/Visio2025_palvelutoiminta.pdf

POHJOIS-SAVON AINO AINA NAISKIPPARI

Sen on huomannut myös Kuopiossa asuva lääkäri Anne Kolehmainen, joka purjehtii kolmen tyttärensä tai naisporukoiden kanssa omalla Avance 245:llään tai kipparina tai perämiehenä naisporukoissa Suomessa ja ulkomailla.

– Isäni sanoi ollessani 9-vuotias, että tästä kun lähdet veneellä Saimaan kanavan kautta merelle, voit päästä ihan minne haluat. Se jätti jäljen kaukokaipuiseen sieluuni.

Aikuisena hän toteutti haaveensa, vaikka aluksi koko vastuun ottaminen ei kiinnostanutkaan.

– Koska minulla ei ollut purjehtivaa puolisoa, minun piti alusta saakka opetella asenteella, että kipparin taidot on saavutettava. NaPS:n yhteisöllisyys on tärkeää, koska olen täällä vesistöjen laidalla Kuopiossa ainoa naiskippari. Täälläkin pursiseuroissa on aika perinteiset roolimallit.

Kolehmaisena mukaan naisten kes-

ken valmiita rooliodotuksia ei ole, vaan naiset pääsevät harjoittelemaan ja loistamaan taidoillaan vaikkapa satamiin ajamisessa. Miehet eivät aina ymmärrä, että naiset haluavat veneilyltä samaa kuin he itse.

– Naiset vain tarvitsevat avoimen ilmapiirin ja kannustusta rohkaistuakseen. Hienointa olisi, jos unohdettaisiin sukupuoliluokittelut myös miesvaltaisessa veneilyssä. Mutta tämä on ajan henki, joten olen ylpeä ollessani naisveneilijä, toteaa kunnostustöistäkin pitävä Kolehmainen.

– Olisi hienoa löytää rinnalleni mies, jonka kanssa jakaa purjehdusharrastus. Toistaiseksi sopivaa ei ole löytynyt.

Tärkeimpänä veneilyssä Kolehmainen pitää purjehduksen iloa. NaPS:n toiminnassa hän korostaa sitä, että naiset ovat onnistuneet luomaan toinen toisiaan kannustavan verkoston.

– Yksi elämäni haaveista on maailmanympäripurjehdus, Kolehmainen visioi. ▼